

WOJEWODA PODLASKI
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3
NK-II.4131.104.2016.AR

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446)

stwierdzam nieważność

§ 5 ust. 5 lit. d oraz § 7 ust. 1 uchwały Nr XVI/141/2016 Rady Miejskiej w Zabłudowie z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Zabłudowie oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 31 maja 2016 r. Rada Miejska w Zabłudowie podjęła uchwałę Nr XVI/141/2016, która w dniu 8 czerwca 2016 r. wpłynęła do tut. organu nadzoru. Przeprowadzona analiza wykazała, iż wskazana wyżej uchwała została podjęta z naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 1 lipca 2016 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia nieważności części jej zapisów.

W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1390) prawodawca przewidział możliwość tworzenia przez zespół interdyscyplinarny tzw. grup roboczych, o czym stanowi art. 9a ust. 10 cyt. ustawy. Zgodnie z jego treścią zespół interdyscyplinarny może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach. Istnienie tych grup zależy zatem wyłącznie od woli zespołu, a ich powołanie nie jest obligatoryjne. Wynika to wprost z treści ww. unormowania.

Tymczasem Rada Miejska w Zabłudowie w badanej uchwale w treści § 5 ust. 5 lit. d postanowiła, iż przewodniczący Zespołu Interdyscyplinarnego inicjuje, organizuje i kieruje pracami zespołu, a w szczególności: tworzy grupy robocze (ustala termin oraz zakres prac) z

własnej inicjatywy lub na wniosek członków zespołu, co jest oczywiście sprzeczne z cyt. art. 9a ust. 10 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Kompetencję bowiem do tworzenia grup roboczych przyznano zespołowi interdyscyplinarnemu. To zespół decyduje o ich powstaniu. Jednocześnie, co istotne, rada gminy nie została upoważniona do jej przekazania przewodniczącemu zespołu (vide: WSA w Gliwicach z dnia 25 marca 2015 r., sygn. akt IV SA/GI 762/14).

Dodatkowo, Rada Miejska w Zabłudowie w treści § 7 ust. 1 analizowanej uchwały postanowiła, iż *zespół działa na podstawie porozumień zawartych pomiędzy Burmistrzem Zabłudowa a podmiotami określonymi w § 3 niniejszej uchwały, zaś w przypadku pracowników samorządowych-wskazanych przez Burmistrza Zabłudowa.*

Art. 9a ust. 8 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie stanowi, iż: *zespół interdyscyplinarny działa na podstawie porozumień zawartych między wójtem, burmistrzem albo prezydentem miasta a podmiotami, o których mowa w ust. 3 oraz ust. 5, tj. przedstawicielami:: jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych (§ 9a ust.3) jak również w skład zespołu mogą wchodzić prokuratorzy oraz przedstawiciele podmiotów innych niż określone w ust. 3, działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie(§ 9 ust. 5).*

A zatem należy stwierdzić, iż zapis w § 7 ust. 1 przedmiotowej uchwały jest niejednoznaczny. Zgodnie bowiem z cyt. powyżej zakresem art. 9a ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie - burmistrz powinien podpisać porozumienia ze wszystkimi podmiotami, o których mowa w art. 9a ust 3 i 5 ustawy.

W świetle art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Sąd zwrócił przy tym uwagę na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r., sygn. akt K25/99, publ. OTK 2000/5/141, w którym stwierdzono, że "stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji odnoszących się do źródeł prawa takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni

rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)" (vide: Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, sygn. akt II SA/Wr 518/11).

Istotność wskazanych wyżej naruszeń prawa stanowi, iż stwierdzenie nieważności uchwały Nr XVI/141/2016 Rady Miejskiej w Zabłudowie z dnia 31 maja 2016 r. we wskazanym zakresie jest zasadne.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Otrzymuje:
Rada Miejska w Zabłudowie

Z up. WOJEWODY PODLASKIEGO

Kierownik Zespołu Radców Prawnych
Urszula Dunaj